

מ"ת 51756/09/23 - מדינת ישראל נגד אדיר דהן, אליעד אדמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 51756-09-23 מדינת ישראל נ' דהן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יפית דרי

נגד
המשיבים
1. אדיר דהן
ע"י ב"כ עו"ד שמואל פליישמן
2. אליעד אדמה
ע"י ב"כ עוה"ד חן ברוך ואורן ששון

החלטה

בעניינו של משיב 2

1. כתב האישום מייחס למשיבים את העבירות הבאות:

למשיב 1 - חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק; תקיפת סתם בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 לחוק בנסיבות סעיף 382(א) לחוק.

למשיב 2 - חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק; נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק; תקיפת סתם בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 לחוק בנסיבות סעיף 382(א) לחוק.

2. על פי הנתען בכתב האישום, בין המשיבים קיימת היכרות מוקדמת. כחודש עובר ליום 8.9.2023 הגיע משיב 1 למועדון בתל אביב שפרטיו בכתב האישום (להלן: "המועדון"), אולם סורב להיכנס על ידי המארכת והמאבטחים. ביום 8.9.2023 בשעה 5:40 או בסמוך לכך, הגיעו המשיבים ביחד עם שניים נוספים (להלן: "האחרים") וביקשו להיכנס למועדון, כשמשיב 1 מצויד בסכין ומשיב 2 מצויד באקדח שהוסתרו בין בגדיהם.

המשיבים סורבו להיכנס למועדון ואז החלו להתעמת עם המאבטחים, לקלל אותם ולתקוף אותם בכך שהשליכו לעברם חפצים וגדרות בטיחות שהיו במקום, עד אשר נבלמו על ידי המאבטחים בכניסה ורוססו על ידם בגז פלפל. בשלב זה אמר אחד מהאחרים למשיב 2: "עזוב לא שווה לשבת עליהם בית סוהר" והמשיבים והאחרים עזבו את המקום (להלן: "האירוע הראשון").

3. בחלוף מספר דקות, יצאו המאבטחים מהמועדון בכדי לוודא כי המשיבים והאחרים עזבו את המקום.

במהלך הסריקה, הבחינו המאבטחים במשיבים ובאחד מהאחרים ומשהתקרבו אליהם, החל עימות בין המשיבים למאבטחים.

במהלך העימות, תקף משיב 1 את אחד המאבטחים (להלן: "מתלונן 1") בכך שדקר אותו באמצעות הסכין כשהוא משסף בעוצמה את בטנו לרוחב, בכוונה לפגוע בו ולגרום לו לחבלה חמורה. באותו מעמד שלף משיב 2 את האקדח ממכנסיו ותקף את המאבטח השני (להלן: "מתלונן 2"), בכך שירה ברגלו בכוונה לפגוע בו ולגרום לו לחבלה חמורה. מיד לאחר מכן נמלטו המשיבים והאחר מהמקום.

4. כתוצאה ממעשיו של משיב 1 נגרמה למתלונן 1 חבלת בטן, המטומה בדופן הבטן, ריטוש שריר הרקטוס השמאלי וחתכים במעי הדק. המתלונן הובהל לבית חולים ונדרש לטיפול רפואי אשר כלל ניתוח מציל חיים, במהלכו בוצעה כריתת מעי דק וקבלת 5 מנות דם; כתוצאה ממעשיו של משיב 2 נגרמה למתלונן 2 חבלה ברגל ימין, פצע ירי של כניסה ויציאה בירך ימין מעל הברך, הוא הובהל לבית חולים ונדרש לטיפול רפואי.

5. **עם הגשת כתב האישום, הוגשה גם בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים.**

הראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים כוללות: הודעות שני המתלוננים אשר זיהו את המשיבים במסדרי זיהוי ובעימות; גילוי ד.נ.א של משיב 1 בזירה; דו"חות פעולה של צוותי המשטרה המתעדים את זירת האירוע; סרטוני מצלמות אבטחה סמוך לזירת האירוע המתעדים את המשיבים מגיעים ביחד עם האחרים למועדון, מורחקים על ידי המאבטחים ובהמשך נמלטים יחד מהמקום. בסרטון אחר מתועד משיב 2 עולה על אופנוע של אחר מיד לאחר האירוע השני ללא קסדה, ושב על עקבותיו עד בריחתו מהמקום במונית ביחד עם אחר; תיעוד זירת העבירה על ידי מז"פ; הודעותיהם של עדי ראייה לאירוע, כולל עד ראייה אשר ראה את שני האירועים, עדויות מאבטחים נוספים ועדות המארחת אשר זיהו את המשיבים והיו עדים לאירוע הראשון; גרסת המשיבים, במסגרתה שמר משיב 2 על זכות השתיקה; תעודות רפואיות.

6. **משיב 1** הסכים לקיומה של תשתית ראייתית לכאורה.

משיב 2 כפר בקיומה של תשתית ראייתית מספקת בתיק. הוגשו מטעמו טיעונים בכתב, והצדדים השלימו טיעון בדיון שהתקיים ביום 7.11.23.

7. ב"כ הצדדים הסכימו כי ההחלטה תינתן בהעדרם.

עיקר טיעוני הצדדים

ב"כ משיב 2 העלו מספר טענות כנגד התשתית הראייתית כדלקמן:

8. אשר לאירוע הראשון, אין מחלוקת בדבר נוכחותו של משיב 2 באירוע, דהיינו בשיח עם המאבטחים. לטענת הסניגורים, אין ראיות הקושרות אותו לאיומים, לקללות, להשלכת החפצים או הגדרות או לכך שהגיע מצויד באקדח למועדון. הם פרטו בהרחבה את הסתייגויותיהם מהראיות לכאורה (בעיקר גרסאות המעורבים), אך לא אדון בהן בהחלטתי זו, בהעדר רלוונטיות לשלב הנוכחי, היות והמשיב אינו מואשם בכל עבירה בגין האירוע הראשון.

9. אשר לאירוע השני טוענים הסניגורים, כי גרסאותיהם של המתלוננים ועדי הראייה אינן עקביות, רצופות בסתירות, אינן מתיישבות עם חומר החקירה, עד כדי כרסום מהותי בתשתית הראייתית. כך למשל, לגרסת מתלונן 1 החשוד האתיופי לא ידע להפעיל את האקדח והחשוד השמן עזר לו עם האקדח. מגרסה זו לא ברור מי משניהם הוא היורה, לא ברור גם כיצד מתלונן 1 שנדקר באופן קשה ידע לזהות את היורה, בפרט לאחר שטען כי אינו זוכר מה קרה אחרי שנדקר. הוא גם לא ידע לומר אם ראה את היורה והיכן היה ממוקם, ולא נערכה פעולה פשוטה של הובלה והצבעה על מפה/תמונה. גם לא נתפס נשק ברשותו של משיב 2.
10. אשר למתלונן 2, לטענתם הוא לא הצביע בצורה חד משמעית על משיב 2 כיורה, אלא כעל מי שהיה באירוע. בנוסף, בתחילת עדותו מסר כי היורה היה קרוב אליו ובהמשך סתר עצמו וטען כי היורה היה רחוק ואף הדגיש כי היה חשוך. הם טוענים גם כי גרסתו ביחס לחלקו של השותף הרביעי לא היתה קוהרנטית.
11. מסדרי הזיהוי - נטען כי אין ערך למסדרי הזיהוי בו זוהה משיב 2 כמי שירה, שכן אירוע הירי היה אירוע שני לאחר המפגש בין המתלוננים למשיב 2 באירוע הראשון. המתלוננים גם ראו תמונה של משיב 2 שהמארכת צילמה בזמן האירוע הראשון. לכן, המסדר שבוצע כלל אינו חוקי ואין לו ערך ראייתי. ההגנה הפנתה לע"פ 234/81 עמרם חרבון נ' מדינת ישראל, שם נקבע כאחד המבחנים האובייקטיביים, העדר השפעה חיצונית העלולה לפגום בכושר הזיהוי. במקרה דנן, האירוע הראשון מהווה השפעה חיצונית שכזו.
12. אשר לעד הראיה א.ק, נטען כי התיאור הראשוני של החשודים שמסר העד, אינו תואם את תיאורו של משיב 2 מאחר והוא לא חבש כיפה. העובדה כי החשוד ממוצא אתיופי אינו מהווה תיאור ספציפי. כן ישנה סתירה מהותית לעניין גרסאותיו באשר למיקום היורה. בגרסתו הראשונה טען שראה את היורה מולו ולאחר מכן טען כי לא היה מול החשודים אלא במרחק של 2-3 מטרים. ב"כ המשיב אף טענה כי ביקרה במקום ומדדה את המרחק שסימן העד ומדובר ב-23 מ' לערך. גם מסלול הבריחה שצייר לכיוון תחנת דלק סונול אינו תואם את מסלול בריחת החשודים, שכן משיב 2 מצולם כשהוא תופס מונית בקיבוץ גלויות פינת אבולעפיה ולא במסלול המתואר.
- לטענת ב"כ משיב 2 אין לתת משקל למסדר הזיהוי שנערך לעד ושבו זיהה את משיב 2. היה על המשטרה לקיים מסדר זיהוי ולא להציג לו סרטון ממצלמות האבטחה בכניסה למועדון. אין להצבעה זו כל משקל ראייתי, והיא אפילו מחלישה את עדותו ומכרסמת בראיה לכאורה היחידה הניטרלית שקיימת כנגד משיב 2.
13. מצלמות אבטחה ושעת הירי הנטענת - לטענת ב"כ המשיב, עמדת המבקשת היא כי האירוע השני אירע בשעה 5:49 (אז נראים המתלוננים רצים בחזר למועדון). אלא שעל פי מצלמות האבטחה, משיב 2 טרם הגיע למקום האירוע עד 5:55, כך שלא יכול היה להיות היורה.
14. מיקום התרמיל - בדו"ח מסכם מז"פ (מסמך 85), מיקום התרמיל היה בצומת קיבוץ גלויות פינת משה מאור, אך עד הראיה מצביע על מיקום אחר ממנו בוצע הירי, במעבר חציה מול חנות מחסני תאורה, במרחק כ- 23 מטר מהאזור (כפי שתואר בנספח 1). לפי מיקום התרמיל, הירי בוצע ממיקום קרוב יותר במהלך המאבק ולא במעבר החציה כפי שנטען.
15. בדיקת שרידי ירי - לא נערכה כזו למשיב 2 עת הובא לתחנת המשטרה, חרף העובדה שנעצר שעות ספורות לאחר האירוע.

16. מחדלי חקירה - עדי הראיה מספרים על מספר חשודים גדול יותר מהשניים שנתפסו, אך אלה טרם אותרו ונחקרו וספק אם זהותם ידועה. אופנוע שנראה בזירה ועולה מדו"חות הפעולה, לא אותר, לא נעשו פעולות לאתר מעורב בשם אברהם יצחק שאזכר על ידי המארכת, וגם לא את המעורב שתואר בחומר החקירה כ"בחור עם הפאוץ".
17. נטען כי המבקשת הציגה ראיות נסיבתיות בלבד בדמות עדויות המתלוננים ועד ראיה שהיה לכאורה במקום. עדויות העדים הללו מלאות בסתירות מהותיות, הן אינן ברורות וכבושות ואף עולה מניע להאשמת שווא של המשיב על רקע האירוע הראשון. העדויות גם אינן נתמכות בראיות אובייקטיביות ואין ראיות ליסוד התכנון ביחס לעבירות הביצוע בצוותא. על כן נטען לכרסום ראיתי.
18. אשר למסוכנות, נטען כי עברו הפלילי של משיב 2 מסתכם בעבירות שבוצעו בגיל צעיר. מאז ריצה עונש מאסר ארוך, עבר שיקום אישי משמעותי ומאז שחרורו לא הסתבך בפלילים. גם לא קיים יסוד סביר לחשש ישבש את החקירה או יתחמק מהליכי משפט.
19. **ב"כ המבקשת** בתשובתה טענה כי המתלוננים זיהו את משיב 2 באמצעות מסדר זיהוי תמונות וגם הבהירו כי מדובר באותו בחור כהה עור אשר נכח באירוע הראשון המצולם. לאחר האירוע נמלטו המשיבים ביחד עם שניים נוספים. משיב 2 עלה למונית עם אחד מהחשודים הנמלטים שטרם אותר. מהודעת נהג המונית עולה כי בעת הנסיעה משיב 2 התנהג בצורה חשודה. משיב 2 עצמו בחר לשמור על זכות השתיקה כל חקירותיו, ולא נתן הסבר לאירועים. לפני שעלה משיב 2 למונית, הוא נצפה פוגש בכביש את אחד מהחשודים הנמלטים, עולה על האופנוע שלו, מוסר לו דבר מה תוך כדי נסיעה, יורד מהאופנוע וחוזר ברגל לפגוש את החשוד הנוסף, עימו עלה למונית.
20. אשר לשעת הירי, השיבה כי אין טענה שהירי בוצע בשעה 5:49. מדו"חות הצפייה עולה שהירי בוצע אחרי השעה 5:55.
21. באשר לסתירות הנטענות בעדויות העדים, טענה ב"כ המבקשת, כי כל אחד מהעדים ראה דברים מזווית שונה, והתרשם מהמעורבים מחוץ למועדון בצורה כזו או אחרת. די בכל האמור כדי להצביע על קיומן של ראיות לכאורה. הסכמת משיב 2 לנוכחותו באירוע הראשון, מחזקת את הראיות נגדו, נוכח הראיות הקושרות בין המעורבים בשני האירועים.
22. באשר לעד הראייה שזיהה את משיב 2, הוא לא רק ציין שמדובר באותו אדם כהה עור שביצע את הירי אלא גם בסרטון מהמועדון שהוצג לו, הוא הצביע עליו כמי שביצע את הירי.
23. אשר לבדיקת שרידי ירי- המשיב נעצר לאחר מספר שעות שהיה בביתו, לאחר שהתקלח. קשה מאוד למצוא שרידי ירי לאחר מקלחת. בדיקה זו מבוצעת מייד לאחר האירוע.

דין

24. יריעת המחלוקת מתמקדת בעיקר בזיהוי של היורה באירוע השני, כמשיב 2. אין מחלוקת בדבר נוכחותו של משיב 2 באירוע הראשון (למעט לגבי החלק שלקח בו), ואין גם מחלוקת על כך שהתקיים האירוע השני, במסגרתו נורה מתלונן 2. הסניגורים טוענים כי הראיות לכאורה שבתיק אינן מקימות תשתית הולמת הקושרת

את משיב 2 לביצוע הירי.

25. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי את טענות ב"כ הצדדים אני סבורה כי הונחה תשתית ראייתית לכאורה הקושרת את משיב 2 לביצוע הירי שבאירוע השני.

26. הקשר בין משיב 2 לבין האירוע השני מתחיל באירוע הראשון.

27. **הודעת המארכת ה.א** (מיום 10.9.23) פורסת את השתלשלות העניינים סביב האירוע הראשון, ואת הקשר של משיב 2 לחבורה. לדבריה, משיב 1 מוכר לה בהיותו מבקר קבוע במועדון. על רקע התנהגות לא מקובלת שלו בביקורים קודמים, היא הודיעה לו שהוא מנוע כניסה למועדון. ביום האירוע, ולאחר שסורב כניסה בפעם הקודמת, הגיע משיב 1 למועדון ביחד עם שלושה אחרים, ביניהם אדם בעל חזות אתיופית. המארכת הודיעה למשיב 1 שהוא מנוע כניסה. בני החבורה החלו להתווכח עמה, והמארכת הסבירה למשיב 1 וליתר בני החבורה שבכל מקרה, גם אם האחרים יכנסו, היא לא תיתן למשיב 1 להיכנס. בשלב זה החל העימות ליד שערי הכניסה, בין בני החבורה לבין המאבטחים, כמתואר בכתב האישום.

28. גרסתה של עדה זו מבססת את הקשר בין משיב 2 לבין בני החבורה של משיב 1, אשר התעמתו בכניסה למועדון עם המאבטחים, במחאה על סירוב המועדון להכניס את משיב 1. זאת כמובן מבלי לקבוע מסמרות בשאלת מידת מעורבותו של משיב 2 בעימות זה, שכן אין בכך צורך להחלטה שבפניי.

היותו של משיב 2 חלק מחבורתו של משיב 1, חבורה שדקות ספורות לאחר מכן תקפה את המאבטחים בסכין ובאקדח, כאשר משיב 1 בעצמו היה אחד התוקפים (ועל כך לכאורה אין חולק), מהווה כשלעצמה ראייה לכאורה הקושרת את משיב 2 לאירוע השני.

29. על הקשר בין החבורה שהתעמתה עם המאבטחים באירוע הראשון לבין זו שהתעמתה עמם באירוע השני, ועל כך שמדובר באותם אנשים, ניתן **ללמוד מהודעותיו של עד הראיה א.ק** (8.9.23 ו-19.9.23). העד חזה בויכוח בסמוך לכניסה למועדון, ראה שחברי החבורה (כולל אדם אחד כהה עור), קיללו את המאבטחים והעיפו גדרות אבטחה, ואז גם ראה את המשך האירוע, המפגש בין המאבטחים לבני החבורה, את הדקירה והיריה באקדח על ידי החשוד כהה העור. גם עד זה ציין כי החשוד כהה העור לבש בגדים שחורים ואף זיהה אותו בתמונות מצלמות האבטחה שתיעדו את האירוע הראשון. במשקלו של הזיהוי שערך עד זה אדון בהמשך, בשלב זה רק אציין כי עצם מעורבותו של משיב 2 באירוע הראשון קושרת אותו מבחינה ראייתית לאירוע השני.

מסדרי הזיהוי

30. שני המתלוננים זיהו את משיב 2 במסדרי זיהוי תמונות, כאדם שביצע את הירי, ואף הטיחו זאת בפניו בעימותים שנערכו ביניהם. הסניגורים טוענים שמדובר במסדרי זיהוי שאינם קבילים או אינם חוקיים וזאת משני טעמים. ראשית, היות ולפני האירוע השני, נחשפו המתלוננים למשיב 2 באירוע הראשון, היו פניו מוכרות להם וזוהי השפעה חיכונית. שנית, כי המארכת צילמה את בני החבורה בעת האירוע הראשון והראתה למתלוננים את תמונת משיב 2, טרם מסדר הזיהוי.

31. איני מקבלת טענות אלה.

בכל הנוגע לתמונות שצילמה המארכת, לא ברור לי מדוע טוענים הסניגורים כי המארכת העבירה את התמונות למתלוננים עובר למסדר הזיהוי. קראתי בקפידה את הודעת המארכת אליה הפנו הסניגורים, ואין בה זכר לכך שהעבירה את התמונות שצילמה למאן דהוא או שהראתה אותן למתלוננים. היא גם הסבירה בהודעתה לאיזה צורך צילמה את התמונות: "בכדי לראות ולזהות אותם לפעם הבאה" (שורה 6 להודעה מיום 10.9.23) ובהמשך: "כי זה השלב שהוא התחיל להתלהם לצעוק ולאחר שאמר אנחנו לא נשב... בבית סוהר בגלל מאבטחים, פה צילמתי כי התחילה לי ההרגשה שמשוה הולך לקרות, אפילו שיש מצלמה של המועדון עדיין צילמתי גם אצלי שאם קורה משהו חלילה שאני אזקור (כך במקור - ט.ח) מי הם מה הם" (שורה 32). על כן, אין ממש בטענה זו.

32. אני דוחה גם את הטענה כי המתלוננים ראו את המשיב באירוע קודם ולכן אין ערך למסדר הזיהוי. ב"כ משיב 2 טענו כי מדובר בהשפעה חיצונית. איני מבינה מה הכוונה במילים "השפעה חיצונית" בנסיבות העניין. יתכן שכיוונו לכך שהיתה למתלוננים הכרות מוקדמת עם משיב 2.

אלא שלמתלוננים לא היתה היכרות קודמת עם משיב 2. אמנם לצורך הדין הפרדנו את האירוע לשני אירועי משנה, אך בפועל מדובר באירוע אחד בו פגשו המתלוננים בבני החבורה (כולל משיב 2), ליד שער הכניסה למועדון ודקות ספורות לאחר מכן פגשו בהם ברחוב. מדובר בפועל בשני חלקים של אירוע אחד. המתלוננים ראו את משיב 2, כך לגרסתם, פעמיים תוך מספר דקות, ואין בכך כדי להוות היכרות מוקדמת כהגדרתה בפסיקה. על כן, איני רואה פגם במסדרי הזיהוי שנערכו למתלוננים, וככל שיש בפי הסניגורים טענות ביחס למשקל, יעלו אותם בהליך העיקרי.

33. **אשר לעד הראיה א.ק.** אני מקבלת את טענתם העקרונית של הסניגורים, לפיה האופן בו זיהה את משיב 2 (הצבעה בסרטון מצלמת האבטחה מהאירוע הראשון, שם נראה משיב 2 כאדם כהה עור יחיד - הודעה מיום 8.9.23 שורה 72), היא ראיית זיהוי שמשקלה נופל ממסדר זיהוי. לצד זאת אין לשכוח כי העד הזה התייחס במפורש, עוד טרם הוצג לו הסרטון, לאדם כהה העור שירה במתלונן, כמי שהשתתף גם באירוע הראשון. שאלת הכיפה אם היתה או לא היתה על ראשו של משיב 2 תתברר בהוכחות. הרי לא ניתן לדעת על יסוד צילומי סרטון האבטחה כי לא חבש כיפה לראשו. גם טענת ההגנה, לפיה לא ניתן לזהות בן העדה האתיופית, מקומה בשלב ההוכחות ולא בשלב זה.

34. **אשר למצלמות האבטחה,** ולטענת ההגנה כי עמדת התביעה היא שהירי בוצע ב-5:49, ואילו משיב 2 נראה באיזור רק בשעה 5:55.

גם טענה זו איני מקבלת, בהיותה עומדת בסתירה לחומרי החקירה. מדו"ח המצלמות המתכלל את כל האירוע עולה שרק בשעה 5:50 עזבו החשודים את המועדון. בשעה 5:54 נראו שני המתלוננים כשהם צועדים על המדרכה לכיוון מזרח. **לאחר כדקה** ניתן לראות אותם רצים חזרה, כששניהם מתנדנדים וקופצים כפצועים. (עמוד 9 לדו"ח המתכלל). על כן, עמדת המאשימה, על סמך הראיות, כי הירי בוצע בסביבות השעה 5:55, וזו אכן השעה בה נראה משיב 2 במצלמה בסמוך למקום. על כן אני דוחה גם טענה זו.

35. **סתירות בדברי העדים** - ב"כ משיב 2 מעלים טענות שונות לסתירות כאלה ואחרות בדברי העדים. כך למשל, האם משיב 2 חבש כיפה כטענת עד הראיה, אם לאו, או היכן עמד עד הראיה ביחס לאירוע, או האם מרחק נפילת התרמיל תואם את מיקום הירי הנטען, או מה בדיוק היה המרחק בין מתלונן 1 לבין משיב 2, האם היה קרוב, או שמא במרחק של 12 מ', או מידת התאורה שהיתה במקום ועוד כהנה וכהנה טענות שאין עניין לכאן, אלא להליך העיקרי. אין בטענות אלה כדי לכרסם בתשתית הראיות לכאורה שהציגה המבקשת.

36. **מחדלי חקירה נוספים** - ב"כ משיב 2 מעלים טענות למחדלי חקירה, כגון, מדוע לא נבדקו שרידי ירי על ידיו של משיב 2 כשנתפס, או מדוע לא הגיעה המשטרה לבני החבורה הנוספים שהיו מעורבים באירוע (ככל הנראה שניים נוספים), למרות ששמו של אחד מהם ידוע לה, וגם האופנוע לא אותר.

37. גם בטענות אלה אין כדי לפגוע בתשתית הראייתית. בית המשפט בודק בשלב זה את היש הראייתית והאם הוא מקים סיכוי סביר להרשעה. מחדלי חקירה יבדקו בהמשך. ראו לעניין זה בש"פ 2990/08 עומר ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו 10.06.2008), שם נקבע כך: "אשר לטענותיו של העורר ביחס לעוצמת הראיות לכאורה נגדו, הרי שהמקום לבררן בפרוטרוט הינו בהליך העיקרי של בירור אשמתו. משקלן של הראיות נבחן לגופו במהלך המשפט, ואילו בשלב ההחלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נערכת בדיקת הראיות לכאורית בלבד, ונבחן האם ישנו פוטנציאל ראייתי המקים סיכוי סביר להרשעת הנאשם (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 147 (1996))." ראו גם דברים שנאמרו בבש"פ 11053/08 ניסים סבח נ' מדינת ישראל (נבו 12.01.2009) "בהתייחס למחדלי החקירה הנטענים ולעיבוי התשתית הראייתית, נציין כי אכן אלה מעוררים שאלה, כגון אי לקיחת טביעות אצבעות, אולם גם בהינתן האמור, די בהחלט בתשתית שהוצגה לשם קביעת ראיות לכאורה. משקלם של הנושאים שהועלו באשר לחקירה ייבחן ככל שינוהלו הוכחות בתיק."

38. למותר לציין כי שתיקתו של המשיב לאורך כל חקירותיו וסירובו למסור גרסה נגדית, בפרט כאשר גרסה כאמור עשויה היתה לאפשר למשטרה לבדוק אותה ולנסות לאמתה, מחזקת את עוצמת הראיות נגדו. ראו לעניין זה דברים שאמר כב' השופט עמית בבש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (נבו 10.3.11) בפסקה 6: "מהפסיקה עולה כי בהליכי מעצר יש נפקות לשתיקה. ככלל, שתיקתו של נאשם מקום בו היה מתבקש הסבר מצידו, מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר...פשיטא כי כך במישור הראייתי בבוא בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה...אך גם במישור עילת המעצר יש נפקות לשתיקתו של הנאשם. דהיינו, השתיקה עשויה לחזק את העילה של מסוכנות."

39. אשר על כן, אני קובעת כי הונחה תשתית ראייתית הולמת הקושרת את משיב 2 לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

40. עילת המסוכנות קבועה בחוק. לכך יש להוסיף את עברו המכביד של המשיב, אשר חרף גילו הצעיר כבר הורשע בעבירות רבות, כולל עבירות אלימות וריצה מאסר.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"ד, 13 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.